

økonomiske fordele af enhver art, som finansieres af offentlige myndigheder.

Den statsstøtte, som medlemsstaterne inden for denne ramme kan give, er for de arbejdsrelaterede omkostningers vedkommende maksimeret til en fritagelse af søfolkene for beskatning og socialsikringsbidrag. Medlemsstaterne kan vælge at skattefritage søfolk, som det sker i DIS-ordningen. De kan også vælge at give et tilskud til rederierne i form af hel eller delvis godtgørelse af søfolkenes skatter. Uanset den tekniske udformning af støtteordningerne må støtten ikke overstige det samlede beløb for skatter og socialsikringsbidrag, der opkræves fra skibsfartsaktiviteter og fra søfolk.

Der er intet til hinder for, at en medlemsstat gennemfører statsstøtteforanstaltninger, som er mindre vidtgående, end retningslinierne åbner mulighed for. Statsstøtteforanstaltninger skal som før nævnt under alle omstændigheder notificeres og godkendes af Kommissionen, før de kan sættes i værk, men der er ingen EU-retlig forpligtelse for medlemsstaterne til at udfylde rammen fuldt ud. Hvis en medlemsstat derimod måtte ønske at give statsstøtte ud over de rammer, der her er fastlagt, vil Kommissionen næppe kunne give sin godkendelse, og en sådan foranstaltning vil dermed ikke kunne sættes i værk.

4. Lovforslagets indhold.

Som ovenfor nævnt er formålet med dette lovforslag dels at tilpasse reglerne om beskatning af søfolk til de nye EU-retningslinier for statsstøtte til søtransportsektoren, dels at foretage en forenkling af regelsættet.

De gældende regler findes spredt i kildeskatteloven, ligningsloven og lov om særlige fradrag til sømænd. De ændringer, som regeringen her foreslår, er af en sådan karakter, at det ville være vanskeligt at gennemføre ændringerne i form af ændringer af de tre nævnte love. Især ville der ikke være meget tilbage af den eksisterende sømandsfradragsslov efter sådanne ændringer.

Regeringen foreslår derfor, at sømandsfradragssloven helt ophæves og erstattes med en ny lov om beskatning af søfolk. Samtidig foreslås det, at de eksisterende regler i kildeskatteloven og ligningsloven om beskatning af søfolk indarbejdes i den nye lov om beskatning af søfolk i den udformning, som de nu skal have. Hermed samles de særlige skatteregler, der gælder for denne gruppe, på ét sted.

De væsentligste ændringer i forhold til de gældende regler er følgende:

- Anvendelsesområdet for DIS-ordningen bliver det samme som for tonnageskatteordningen. DIS-ordningen (beskatning af søfolk ombord på danske skibe) og tonnageskatteordningen (beskatning af danske rederier) er begge i EU-retlig forstand statsstøtteordninger, og de hviler på samme EU-retlige grundlag. Derfor bør de også have samme anvendelsesområde, medmindre andet følger af EU-reglerne.
- Det nuværende dispensationssystem i sømandsfradragssloven og efter praksis dermed også i DIS-ordningen afskaffes. Såvel DIS-reglerne som sømandsfradragssloven vil herefter alene hvile på objektive kriterier. Herved sikres det, at de nuværende uheldige konkurrencemæssige virkninger af de gældende regler fjernes. Det sikres også, at DIS-skattefritagelserne holdes inden for det anvendelsesområde, der er fastlagt i EU-retningslinierne for statsstøtte til søtransportsektoren, nemlig erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods samt bugser- og bjærgningsvirksomhed.
- Sømandsfradraget, som i sin nuværende form er ganske kompliceret, erstattes med et fast fradrag.
- Den nuværende opdeling af fartområderne i udenrigsfart, nærfart og begrænset fart forenkles, således at der fremover kun skelnes mellem begrænset fart og anden fart.
- Det gøres muligt for ejere af sandsugerfartøjer at modtage statsstøtte til arbejdsrelaterede omkostninger inden for de begrænsninger, det efter statsstøttereftningslinierne bliver tilladt. Dette vil efter lovforslaget ske, ved at sådanne rederier efter nærmere regler kan få refusion for personer, som udfører arbejde ombord på sådanne fartøjer.

Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslaget om at erstatte sømandsfradraget med et fradrag beregnet på grundlag af et maksimalt årligt fradrag på 56.900 kr. ved arbejde ombord på skibe ved fart uden for begrænset fart bevirker, at personer, der i dag arbejder ombord på et skib i nærfart, fremover får samme indkomstaafhængige fradrag som personer, der arbejder i udenrigsfart. Herudover bevirker det, at alle berettigede søfolk gives det hidtidige maksimale indkomstaafhængige fradrag. Dette er i dag kun muligt med en årløn over 310.000 kr. Personer, der arbejder i nærfart, eller som tjener under 310.000 kr. i årløn, får derved et højere dagligt fradrag, hvis de er berettiget til sømandsfradraget.

Derudover vil forslaget om nedsættelse af tonnagesgrænsen til 20 tons betyde, at personer, der i dag er hy-